

REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE

Številka: U-I-101/99-7

Datum: 10. 5. 2001

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno zakonitosti, začetem na pobudo Iztoka Prosenca iz Kranja, ki ga zastopa Nevenka Šorli, odvetnica v Ljubljani, na seji dne 10. maja 2001

o d l o č i l o :

1. Četrty odstavek 5. člena in šesta alineja drugega odstavka 6. člena Odloka o pomožnih objektih, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje Občine Cerklje (Uradni vestnik Gorenjske, št. 1/98 in 2/99), se razveljavita.
2. Pobudnik nosi sam svoje stroške postopka.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Pobudnik izpodbija zakonitost šeste alineje drugega odstavka 6. člena in četrtega odstavka 5. člena Odloka o pomožnih objektih, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje Občine Cerklje (v nadaljevanju Odlok), ki ga je sprejel Občinski svet Občine Cerklje na Gorenjskem. V šesti alineji drugega odstavka 6. člena Odloka je predvideno, da mora investitor vlogi za priglasitev del, za katera ni potrebno lokacijsko dovoljenje, priložiti tudi "soglasje oziroma mnenje Občine Cerklje". V četrtem odstavku 5. člena Odloka pa je določeno, da se za posamezne pomožne objekte (ki jih navaja Odlok v 2. členu) izdaja samo enkratno soglasje. Izpodbijane določbe naj bi bile po mnenju pobudnika nezakonite, saj Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84 in nasl. - v nadaljevanju ZUN) takšne možnosti ne predvideva. ZUN na več mestih določa, da se lokacijsko dovoljenje lahko izda, če so dana soglasja, predpisana z zakonom (55. in 56. člen). Takšno soglasje lokalne skupnosti, kot je določeno z izpodbijanim aktom, pa ni predvideno v nobenem zakonu. Prav tako kot za soglasje tudi za izpodbijano mnenje občine v zakonih ni nobene podlage. Z drugim odstavkom 51. člena ZUN so občine pooblašene, da določijo vrsto, namen, največjo velikost in način gradnje pomožnih objektov, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje.

Drugih pooblastil ZUN občinam ne daje. Zahtevi za izdajo lokacijskega dovoljenja oziroma odločbe o dovolitvi priglašenih del je tako treba priložiti le tista soglasja, ki jih zakon izrečno navaja. Občina Cerklje na Gorenjskem naj bi po mnenju pobudnika predpisala obveznosti investitorjev navedenih objektov, za katere ni imela pooblastila v zakonu. Zato pobudnik predlaga, naj Ustavno sodišče izpodbijane določbe Odloka odpravi oziroma razveljavi in Občini Cerklje na Gorenjskem naloži plačilo stroškov postopka pred Ustavnim sodiščem.

2. Pobudnik utemeljuje svoj pravni interes za vložitev pobude s tem, da je pri Upravni enoti Kranj vložil zahtevo za izdajo odločbe o dovolitvi priglašenih del za objekt (30 cm visok robnik) na njegovem zemljišču. Upravna enota Kranj je njegovo zahtevo zavrgla, ker ni predložil soglasja Občine Cerklje na Gorenjskem za zadevni poseg, kot je predvideno v izpodbijanem odloku.

3. Župan Občine Cerklje na Gorenjskem v odgovoru na pobudo navaja, da občine po 51. členu ZUN lahko predpišejo, da lokacijsko dovoljenje ni potrebno tudi za graditev pomožnih objektov, ki jih predpišejo same. V skladu s tem pooblastilom je v izpodbijanem odloku predvideno, da si mora investitor za nameravani poseg v prostor, za katerega ni potrebno lokacijsko dovoljenje, pridobiti soglasje Občine. Pobudnik navaja, da je z Zakonom o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 - v nadaljevanju ZJC) in s predpisi Občine, ki urejajo občinske ceste, predpisan odmik pomožnih objektov od javnih cest.

Pobudnik pa pri graditvi spornega objekta, ki meji na lokalno zbirno cesto, ni upošteval navedenih predpisov, zato je ta gradnja nezakonit poseg v prostor. Odgovoru na pobudo je priložena tudi obsežna dokumentacija (inšpekcijske odločbe, številne vloge sosedov in odgovori pristojnih organov), ki naj bi dokazovala nezakonitost spornega posega.

B.

4. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

5. V Odloku so določeni pomožni objekti, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje, in sicer: vrsta objektov, namen, velikost ter način izvedbe. V prvem odstavku 6. člena Odloka je predvideno, da mora investitor pred začetkom gradnje takšnega objekta ta poseg v prostor priglasiti za urejanje prostora pristojnemu upravnemu organu. V drugem odstavku istega člena pa je navedeno, kakšne dokumente mora investitor priložiti vlogi.

Med temi prilogami je po šesti alineji drugega odstavka predvideno tudi "soglasje oziroma mnenje Občine Cerklje". V četrtem odstavku 5. člena Odloka pa je določeno, da se za posamezne pomožne objekte izdaja samo enkratno soglasje.

6. Po 50. členu ZUN mora investitor za graditev objektov in naprav in za določene druge posege v prostor pridobiti lokacijsko dovoljenje. Lokacijsko dovoljenje pa ni potrebno za manjše posege v prostor, ki so navedeni v prvem odstavku 51. člena ZUN. Po drugem odstavku 51. člena občine lahko predpišejo, da lokacijsko dovoljenje ni potrebno tudi za graditev pomožnih objektov. Pri tem lahko občine s svojimi predpisi določijo vrsto, namen, največjo velikost in način gradnje teh objektov.

Podrobnejša merila za opredelitev takšnih objektov so določena z Navodilom o merilih za to, kaj se lahko šteje za objekte oziroma posege v prostor, za katere po zakonu ni potrebno lokacijsko dovoljenje, in kaj se lahko šteje za pomožne objekte (Uradni list SRS, št. 27/85). Dela, za katera lokacijsko dovoljenje ni potrebno, mora investitor pred pričetkom priglasiti pristojnemu upravnemu organu (četrty odstavek 51. člena ZUN). Če ta organ ugotovi, da za nameravana dela po zakonu in občinskem odloku zadostuje priglasitev ter da dela niso v nasprotju s prostorskim izvedbenim aktom, izda o tem investitorju odločbo o dovolitvi priglašenih del (drugi odstavek 62. člena ZUN). Odločbe o dovolitvi priglašenih del so po ZUN do uveljavitve Zakona o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31. 12. 1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95 in nasl. - v nadaljevanju ZPDF), izdajali za urejanje prostora pristojni občinski upravni organi, po uveljavitvi ZPDF pa je pristojnost prešla na upravne enote.

7. Za izdajo lokacijskega dovoljenja je v določenih primerih potrebno soglasje pristojnega organa oziroma organizacije, ki je predpisano z zakonom (osma alineja drugega odstavka 55. člena in 56. člen ZUN). Priglasitev del pomeni v primerjavi z lokacijskim dovoljenjem poenostavljen postopek za izdajo upravnega dovoljenja za poseg v prostor. Za priglasitev ZUN ne predvideva takšnih soglasij, saj gre za manjše posege. Vendar so lahko v nekaterih primerih tudi tu potrebna soglasja, če je tako predvideno s posebnimi predpisi (na primer o spomeniškem varstvu, o ureditvi cestnega prometa in podobno). Kadar so z zakonom ali drugim predpisom, izdanim na njegovi podlagi, za posege v prostor predvidena soglasja, so hkrati predvideni tudi okviri za takšno soglasje: kdo ga izda, kakšni so razlogi za njegovo izdajo, kakšni pogoji morajo biti izpolnjeni za izdajo oziroma zavrnitev soglasja, kakšne okoliščine upošteva pristojen organ pri odločanju in podobno.

8. V drugem odstavku 51. člena ZUN so navedena vprašanja, ki jih občina lahko uredi s svojimi predpisi, po katerih za graditev pomožnih objektov ni potrebno lokacijsko dovoljenje. Možnost, da občina kot pogoj za izdajo odločbe o dovolitvi priglašenih del predpiše še njeno dodatno soglasje oziroma poprejšnje mnenje, z ZUN ni predvidena. Takšne možnosti za občino tudi smiselno ni mogoče izpeljati niti iz navedenih pooblastil (na primer da občina določi namen objektov) niti iz celovitega položaja in funkcij občin v sistemu urejanja naselij. V prvem odstavku 62. člena ZUN je taksativno navedena vsebina popolne vloge za priglasitev del. Ta vsebuje opis nameravane graditve ali

zemljišča, na katerem naj bi stal objekt, kopijo katastrskega načrta z vrisanim predvidenim objektom ter dokazilo o razpolaganju z zemljiščem, na katerem naj bi objekt stal. Iz navedenega sledi, da izpodbijano soglasje občine ni sestavina popolne vloge za priglasitev del. Zato določbe Odloka, ki zahtevajo od investitorja še druge priloge k vlogi, kakršno je izpodbijano soglasje občine, niso v skladu z 62. členom ZUN.

9. Glede na navedeno so izpodbijane določbe Odloka v neskladju z ZUN, zato jih je Ustavno sodišče razveljavilo (1. točka izreka).

10. Navedbe Župana v odgovoru na pobudo, da je pobudnik gradil sporni objekt brez ustreznega dovoljenja in da torej ta objekt pomeni nedopusten poseg v prostor, na presojo izpodbijanih določb Odloka ne morejo vplivati, saj gre za oceno splošnega predpisa in ne za oceno ravnanja posameznika.

11. Pobudnikov pooblaščenec je zahteval povračilo stroškov zastopanja po odvetniški tarifi z zamudnimi obrestmi od izdaje odločbe. Po prvem odstavku 34. člena ZUstS v postopku pred Ustavnim sodiščem nosi vsak udeleženec svoje stroške, če Ustavno sodišče ne odloči drugače. Za takšno drugačno odločitev bi morali obstajati posebni razlogi, ki pa jih pobudnikov pooblaščenec ne navaja. Zato je Ustavno sodišče ta predlog zavrnilo in odločilo, da nosi pobudnik sam svoje stroške tega postopka (2. točka izreka).

C.

12. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Ribičič in Ude, ki sta dala odklonilni ločeni mnenji.

P r e d s e d n i k
Franc Testen